

Med henblik på den bedst mulige tilrettelæggelse af indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden, herunder udnyttelsen af den statslige bevilling, samles koordinationen af indsatsen i arbejdsmarkedsnævne. Arbejdsmarkedsnævnet er det regionale organ, hvor de vigtigste aktører er repræsenteret, nemlig arbejdsmarkedets parter samt kommuner og amtskommuner. Nævnet vil derfor være det naturlige forum for den regionale dialog og koordination af den særlige beskæftigelsesindsats m.v. over for unge ledige og særligt udsatte grupper.

Nævnet skal hvert år udarbejde et samlet grundlag for fordelingen af den statslige bevilling til nævnet, amtskommunen og kommunerne. Ved udarbejdelsen af fordelingsgrundlaget tages der udgangspunkt i ledighedstallene og iværksatte foranstaltninger i henholdsvis nævn, kommuner og amtskommune, men der bør også tages hensyn til fremtidige beskæftigelsesmuligheder, uddannelsesbehov samt ønsker og behov for forskellige foranstaltninger. Kommuner og amtskommuner kan bidrage med oplysninger herom.

For at sikre den bedst mulige, regionale tilrettelæggelse af indsatsen vil Arbejdsmarkedsnævnet, som det organ der har overblik over områdets samlede indsats, kunne udstede vejledende retningslinjer for nævnets, amtskommunernes og kommunernes anvendelse af midlerne til beskæftigelsesprojekter, løntilskud og finansiering af uddannelser efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Det vil dog fortsat være således, at (amts)kommunerne selv ud fra lokale behov kan bestemme, hvilke foranstaltninger de ønsker at anvende statslukkede til.

Der er i forslaget fortsat mulighed for at overføre midler mellem nævn, amtskommunen og kommuner inden for regionen, hvis en af de 3 parter ikke fuldt kan anvende de tildelte midler. Denne omfordeling kan frit foretages mellem de 3 parter, dog skal arbejdsmarkedsnævnet underrettes herom, således at man bevarer det regionale overblik over indsatsen.

Efter forslaget kan arbejdsministeren fastsætte regler om, at der i løbet af året kan ske en omfordeling af midler mellem regionerne, hvis en region oplyser, at de tildelte midler ikke kan anvendes fuldt ud.

I forlængelse af tankerne bag forslaget foreslås det, at arbejdsministeren får mulighed for at give tilladelse til, at der etableres forsøg omkring styringen og administrationen af indsatsen.

Erfaringerne viser, at man når de bedste resultater, hvis der i foranstaltningerne indgår undervisning. For således at øge den uddannelsesmæssige

del af indsatsen foreslås det derfor, at midlerne fra den statslige bevilling - ud over til beskæftigelsesprojekter og løntilskud - også skal kunne anvendes til finansiering af uddannelser efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Endvidere bliver der mulighed for, at ledige, der ansættes med løntilskud i private virksomheder, i forbindelse med en sådan ansættelse med arbejdsgiverens tilladelse kan deltage i undervisning, jf. forslaget § 1, nr. 2.

Erhvervsforberedende uddannelser for unge (EIFU) er en af de uddannelser som afholdes med hjemmel i lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Disse uddannelser indgår allerede i dag som et væsentligt element i de aktiviteter, som kommuner og amtskommuner iværksætter for at nedbringe ungdomsarbejdsløsheden. Uddannelserne gennemføres i arbejdsmarkedsuddannelsernes regi på lokalt statsligt drevne EI-centre, under tilsyn af Direktoratet for Arbejdsmarkedsuddannelserne, som også har ansvaret for udvikling m.v. af nye uddannelser. Tilrettelæggelsen af uddannelserne sker lokalt ofte i et samarbejde mellem de lokale EI-centre og kommuner og amtskommuner m.fl. Kommuner og amtskommuner har således allerede på nuværende tidspunkt stor indflydelse på hvilke - og hvor mange - EIFU-aktiviteter, der gennemføres.

I overensstemmelse med de decentraliserings-tanker, der ligger bag såvel de seneste ændringer af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v., som dette lovforslag, vil finansieringen af de erhvervsforberedende uddannelser for unge (EIFU) fra 1. januar 1989 overgå til kommuner og amtskommuner.

De nærmere betingelser og retningslinjer herfor vil i 1988 blive fastsat efter drøftelser med kommuner og amtskommuner. Herefter vil de nødvendige lovforslag blive fremsat i Folketinget.

Der vil dog fortsat blive opretholdt en mindre statslig EIFU-aktivitet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Til de ordninger, der efter forslaget slås sammen, er der på finanslovsforslaget for 1988 afsat et beløb på i alt 438 mill. kr.

Sammenlægningen af bevillingerne til de forskellige ordninger, der indgår i indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden, og den yderligere decentralisering af kompetencen vedrørende anvendelsen af midlerne, må forventes at give en bedre og mere rationel udnyttelse af de afsatte midler. Derfor skønnes det mindre fald i bevillingerne fra